

4. дозволи на јавним путевима или поред пута постављање реклама и других натписа противно прописима (члан 75. став 1.);

5. повери израду плана организацији која није регистрована за ову врсту делатности (члан 55. став 2.);

6. изврши измену парцелације земљишта у катастру земљишта ако није заснована на плану парцелације (члан 26.).

За прекршаје из тачке 2., 3. и 4. претходног става казниће се предузеће или друго правно лице новчаном казном од 2.000 до 10.000 нових динара, а одговорно лице новчаном казном од 500 до 1.000 нових динара.

Члан 148.

Новчаном казном од 500 до 1.000 нових динара или казном затвора од 30 дана казниће се за прекршај грађанин ако:

1. приступи грађењу објекта без одобрења за грађење (члан 90. став 1.);

2. настави са извођењем радова након доношења решења о њиховом обустављању (члан 137.);

3. настави са коришћењем објекта након доношења решења о забрани његовог коришћења (члан 137.);

4. као извођач радова не пријави у прописаном року дан почетка радова на грађењу грађевине односно извођење припремних радова (члан 103.);

5. пре почетка грађења грађевине или другог објекта не изврши ископчавање (члан 104. став 1.);

6. у току грађења или извођења других радова као непосредни извођач наиђе на објекте који имају обележје природног или културног наслеђа односно реткости и не предузме прописане мере (члан 102. тачка њ.).

VIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 149.

Република, односно општине дужне су да донесу планове из члана 34. овог закона до краја 2000. године.

Изузетно од одредби из претходног става, планови из члана 34. овог закона, тачка г. доносиће се у роковима које одреди министар надлежан за послове урбанизма и грађења, односно надлежна општинска скупштина.

Члан 150.

Просторни планови, изузев Просторног плана Републике Српске, и урбанистички планови донешени до ступања на снагу овог закона, сматрају се просторним односно урбанистичким плановима у смислу овог закона под условом да нису наступиле битне околности које захтевају њихову суштинску измену односно допуну и усаглашавање за одредбама прописаним овим законом.

Урбанистички редови донешени до ступања на снагу овог закона, сматраће се урбанистичким односно регулационим плановима у смислу овог закона, уколико се ускладе са законом.

Регулациони планови и урбанистички пројекти донешени до дана ступања на снагу овог закона сматрају се регулационим плановима односно урбанистичким пројектима у складу са овим законом.

Члан 151.

Припрема и доношење планова и других општих аката који се односе на планирање и уређење простора започети пре ступања на снагу овог закона, наставиће се по одредбама овог закона.

Члан 152.

До доношења просторних и урбанистичких планова, општинске скупштине ће изградњу објеката и уређење простора регулисати посебном одлуком у складу са законом.

До усаглашавања просторних и урбанистичких планова изградња објеката и уређење простора ће се вршити на основу тих планова, у случајевима, где ови планови чине основ за издавање урбанистичке сагласности.

Члан 153.

Министарство, односно министар ће у року од 12 месеци од дана ступања на снагу овог закона донети ближе прописе о:

1. условима и начину вршења контроле делатности које угрожавају или могу угрожавати животну средину и о начину вођења регистра тих делатности (члан 30.);

2. садржају планова као и обиму и врсти информационо-документационе основе планова (члан 33.);

3. начину израде и доношењу регулационог плана по скраћеном поступку (члан 63.);

4. садржају одлуке о провођењу планова (члан 67.);

5. садржини и начину припреме техничке документације (члан 83.);

6. условима и начину вршења нострификације техничке документације (члан 85.);

7. програму и начину полагања стручног испита (члан 125.);

8. чувању и коришћењу података и документације као и степену њихове поверљивости (члан 130.).

Министарство или други државни органи ће по потреби доносити и друге прописе из области уређења простора.

До доношења прописа из става 1. овог члана примењиваће се прописи донешени на основу Закона о просторном уређењу („Службени лист СР БиХ”, број 9/87 - прецишћени текст).

Члан 154.

Предузећа и друга правна лица регистрована за израду просторно-планске документације, техничке документације као и грађење објеката и извођење радова дужна су се у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог закона обратити Министарству ради добијања решења о испуњености услова за обављање делатности за коју су регистрована.

Члан 155.

Поступак покренут пред надлежним органом до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама Закона који је био на снази у време покретања поступка.

Члан 156.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о просторном уређењу („Службени лист СР БиХ”, број 9/87 - прецишћени текст, 23/88, 24/89, 10/90, 14/90, 15/90 и 14/91).

Члан 157.

Овај закон ступа на снагу истеком рока од 30 дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02-1062/96
17. августа 1996. године

Председник
Народне скупштине,
Мр Момчило Крајишник, с.р.

734

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске, д о н о с и м

УКАЗ О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈАМА

Проглашавам Закон о телекомуникацијама, који је усвојила Народна скупштина Републике Српске на седници одржаној 17. августа 1996. године.

Број: 01-1160/96
23. августа 1996. године

В.д Председника
Републике,
Проф. др Биљана Плавшић, с.р.

ЗАКОН О ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈАМА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређују питања из области телекомуникација која су од значаја за друштво и економски развој земље, одбрану и безбедност земље.

коришћење телекомуникација од стране домаћих и страних лица, радио комуникације, инспекцијски надзор, права и обавезе власника, корисника и даваоца услуга, планирање, изградња, коришћење и одржавање уређаја и средстава телекомуникационе мреже и кабловске телевизије у Републици Српској.

Одредбе овог закона се примењују и на међународни саобраћај изузев ако међународни споразуми и уговори не прописују другачије.

Радио дифузна деланост се обавља према условима из овог закона и Закона о радио телевизији.

Члан 2.

У смислу овог закона поједини изрази имају следеће значење:

1. Телекомуникације: Сваки пренос, емисија или пријем знакова, сигнала, текста, слика, звука или података по жичаном, радио, оптичком или другом електромагнетном путу;

2. Радио комуникације: Телекомуникација остварена путем радио таласа;

3. Телекомуникациона мрежа: Скуп два или више међусобно повезаних телекомуникационих средстава за обезбеђивање телекомуникација;

4. Јавна телекомуникациона мрежа: Телекомуникациона мрежа за обезбеђивање телекомуникационих услуга за најширу јавну употребу;

5. Магистрални капацитети: Телекомуникациона средства којима се обезбеђују чворишта и телекомуникације до нивоа који се дефинише посебним актима донетим на основу овог закона;

6. Међународни капацитети: Телекомуникациона средства којима се обезбеђују међународна чворишта и телекомуникације између међународног чворишта у земљи и чворишта у инострану;

7. Власник: Носилац права својине односно права располагања на телекомуникационој мрежи, објекту или средству. Под појмом власника подразумева се и државно предузеће које располаже, управља и користи телекомуникационе мреже, објекте и средства која се налазе у државној својини;

8. Оператор за јавне телекомуникације: Правно или физичко лице које је овлашћено да управља јавном телекомуникационом мрежом и јавним телекомуникационим услугама;

9. Оператор за приватне телекомуникације: Правно или физичко лице које управља приватном телекомуникационом мрежом за себе или за ограничени број других лица;

10. Давалац услуге: Правно или физичко лице које се бави пружањем услуга преко мреже оператора за јавне телекомуникације;

11. Закупљени водови: Водови које је обезбедио оператор за јавне телекомуникације ради преношења порука између фиксних тачака и које се не могу мењати;

12. Радио станица: Опрема за предају и пријем путем радио комуникација;

13. Радио дифузна емисија: Једносмерни пренос информација путем радио комуникација до неограниченог броја прималаца;

14. Кабловска телевизија: Јавна телекомуникациона мрежа за преношење радио дифузних емисија до корисника преко кабловске мреже која је у могућности да обезбеди телекомуникационе услуге;

15. Крајња опрема: Опрема директно или индиректно прикључена на крајњу тачку телекомуникационе мреже;

16. Крајња тачка: Тачка физичког повезивања на јавну телекомуникациону мрежу;

17. Инвеститор: Лице које непосредно или преко другог лица пројектује и гради телекомуникациону мрежу, објекат или средства, за своје потребе или потребе другог лица.

Члан 3.

За време ратног стања, стања непосредне ратне опасности или ванредног стања, власници односно оператори телекомуникационих мрежа дужни су да на захтев Мини-

старства саобраћаја и веза (у даљем тексту: Министарство), приоритетно ставе своју телекомуникациону мрежу или део мреже и услуга на располагање или коришћење Републици, уз примену мера заштите и обезбеђења ефикасног и несметаног функционисања телекомуникационе мреже или њеног дела који су стављени на приоритетно коришћење.

Члан 4.

Оператор телекомуникационе мреже дужан је дати приоритете порукама које се односе на одбрану и безбедност земље, безбедност људских живота на мору, на копну, у ваздуху или ван простора атмосфере, као и на угроженост имовине већег обима.

Члан 5.

Оператор телекомуникационе мреже дужан је да у оквиру техничких могућности предузме мере за обезбеђење тајности порука.

Оператор телекомуникационе мреже има право и дужност да прекине сваку телекомуникацију супротну интересима безбедности земље, јавном реду и моралу.

Забрањено је прислушкивање или откривање порука, изузев у случају налога суда.

Члан 6.

Оператори телекомуникационих мрежа дужни су да пренос порука врше употребом јединствених израза, појмова, знакова и скраћеница, кад је то уређено прописима донесеним на основу овог закона.

Члан 7.

Оператор телекомуникационе мреже мора употребљавати отворен слог и прописане домаће и међународне слоге, кодове и скраћенице.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, могу се употребљавати сопствени слогови и кодови, на начин и под условима одређеним у прописима о криптозаштити, а на основу одобрења министра за одбрану датог у споразуму са министром за унутрашње послове и министром за саобраћај и везе.

Члан 8.

Власник односно оператор телекомуникационе мреже не сме ометати функционисање телекомуникационих мрежа или средстава других корисника телекомуникационе мреже.

Члан 9.

Оператор телекомуникационе мреже је дужан да организује и трајно врши контролу функционисања и коришћења своје телекомуникационе мреже и благовремено предузима мере за отклањање штетних сметњи и недостатака у својој мрежи.

Члан 10.

Власник односно оператор телекомуникационе мреже дужан је да обезбеди одговарајуће непрекидно напајање електричном енергијом, у редовним и ванредним околностима, оних уређаја од којих зависи несметано функционисање телекомуникација.

Електропривредна предузећа дужна су да приоритетно обезбеде основно напајање електричном енергијом постројења и уређаја телекомуникационе мреже.

II - ИЗГРАДЊА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ

Члан 11.

Власник телекомуникационе мреже дужан је да телекомуникациону мрежу развија у складу са:

1) овим законом и прописима донесеним на основу овог закона

2) стандардима, техничким нормативима и нормама квалитета производа и услуга

3) међународним техничким условима и стандардима из области телекомуникација.

Члан 12.

Телекомуникационе мреже, објекти и средства пројектују се, граде, производе, користе и одржавају у складу са стандардима, техничким нормативима, нормама квалитета

производа и услуга који се примењују у земљи, као и у складу са преузетим међународним техничким условима и стандардима.

Члан 13.

Телекомуникациона средства и крајња опрема, која су одређена одговарајућим прописом, подлежу обавезном атестирању.

Атест из става 1. овог члана издаје надлежни орган за послове стандардизације односно од њега овлашћено предузеће које је стручно способно за обављање тих послова и регистровано за вршење те делатности.

Члан 14.

Увоз и пласман крајње опреме и прикључење на јавну телекомуникациону мрежу може се вршити под условом да крајња опрема испуњава међународне и домаће стандарде и техничке нормативе које је прописало Министарство.

За добијање одобрења из става 1. овог члана, плаћа се накнада коју одређује Министарство.

Издао одобрење може се укинути у случају ако крајња опрема више не удовољава стандардима и техничким нормативима који се примењују у земљи или изазива штетне сметње, у мрежи.

Члан 15.

Одобрење за изградњу, реконструкцију или проширење телекомуникационих мрежа или дела телекомуникационих мрежа за међународне и магистралне капацитете закључно са главним капацитетима, као и одобрење за употребу тих објеката издаје надлежни орган по прибављеном мишљењу Министарства.

Члан 16.

Технички преглед телекомуникационих мрежа или делова телекомуникационих мрежа за међународне и магистралне капацитете врши стручна комисија овлашћена од стране надлежног органа.

Члан 17.

У циљу обезбеђења услова за правилно функционисање и несметано коришћење телекомуникационих мрежа, новоизграђене телекомуникационе мреже или новоизграђени делови мреже могу се пустити у рад и користити тек када се техничким прегледом утврди да је изграђена телекомуникациона мрежа у складу са условима утврђеним овим законом и важећим техничким прописима.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, новоизграђене мреже или новоизграђени делови мрежа који представљају одређену целину, могу се пустити у пробни рад и пре извршеног техничког прегледа ако је неопходно извршити претходна испитивања ради утврђивања подобности новоизграђених капацитета за употребу.

Члан 18.

У градовима и насељима градског карактера, приликом градње пословних и стамбених објеката, инвеститори те градње морају изградити кабловску канализацију, претплатничку телекомуникациону мрежу и кабловску дистрибуциону мрежу, на начин утврђен и за осталу комуналну инфраструктуру.

Услове и сагласност за пројектну документацију у случајевима из става 2. овог члана даје Предузеће за телекомуникације.

У објекте из става 1. овог члана, мора се уградити телефонска инсталација и инсталација кабловске дистрибуционе мреже.

Члан 19.

Имаоци кабловског система веза, на подручјима где постоји изграђена кабловска канализација Предузећа за телекомуникације, морају да користе ту кабловску канализацију, уз накнаду.

Имаоци кабловског система веза могу градити кабловску канализацију на подручјима где не постоји изграђена кабловска мрежа Предузећа за телекомуникације уз сагласност тог предузећа, у погледу техничких, експлоатационих и других услова изградње и коришћења те канализације.

Члан 20.

У градовима и насељима градског карактера, а у неким случајевима и ван насеља, не смеју се постављати радио станице изнад одређене снаге зрачења, зависно од фреквенцијског опсега, као ни радио станице које могу ометати нормалан рад других телекомуникационих мрежа или пријем радио емисија.

У градовима и насељима градског карактера морају се утврдити слободни правци за улаз и излаз радио релејних веза (радио коридори).

Члан 21.

При изградњи и постављању објеката и телекомуникационих мрежа на земљиште и објекте у државној и приватној својини, власници телекомуникационих мрежа дужни су да спроведу прописане мере за заштиту телекомуникационих мрежа од оштећења до којих би могло доћи нормалним коришћењем односно земљишта или објекта.

У пружном и путном појасу могу се полагати каблови за телекомуникационе мреже под условом да се тиме не угрози безбедност саобраћаја и стабилност саобраћајног објекта.

Члан 22.

Ради обезбеђења услова за правилно и несметано функционисање и развој телекомуникационих мрежа, власници тих мрежа имају право да на земљиштима и објектима у државној и приватној својини изграђују, постављају и одржавају објекте и техничка средства веза који су саставни део њихових мрежа.

Своје право из става 1. овог члана, власници мрежа остварују на основу решења које по њиховом захтеву доноси надлежни општински орган управе за имовинско правне послове.

Власници мрежа дужни су да накнаде стварну штету насталу услед постављања или одржавања објеката, постројења и уређаја телекомуникационе мреже, на основу постигнутог споразума са власником земљишта или објекта.

Ако се не постигне споразум, власник телекомуникационе мреже може тражити од суда да донесе решење о правичној накнади.

Члан 23.

У близини објекта и телекомуникационих мрежа не смеју се изводити радови или подизати објекти који би могли да оштете или ометају њихово функционисање.

Ако у близини објекта или телекомуникационих мрежа треба да се изведу одређени радови или подигне нови објекат, инвеститор, односно извођач радова дужан је да о томе благовремено прибави сагласност власника телекомуникационе мреже ради предузимања потребних мера за заштиту и обезбеђење несметаног функционисања телекомуникационе мреже.

Трошкове предузимања мера из става 2. овог члана сноси инвеститор односно извођач радова.

Члан 24.

У близини одређених радио станица и на правцима простирања усмерених радио таласа од једне до друге радио станице мора постојати заштитна зона у којој се не смеју градити друге радио станице или објекти и постројења који својом локацијом, конструкцијом и функционисањем могу ометати простирање радио таласа или проузроковати сметње у радио мрежама.

Члан 25.

Електрична и друга постројења, уређаји и апарати не смеју производити електромагнетске сметње у раду било које телекомуникационе мреже или у пријему порука и радио телевизијских програма.

Електрична и друга постројења, уређаји и апарати произведени или увезени за коришћење на територији Републике Српске морају имати атест да су на њима спроведене мере за сузбијање електромагнетских сметњи у телекомуникационим мрежама и у пријему порука и радио емисија.

Електроенергетска постројења за пренос, расподелу и коришћење електричне енергије која се налазе у близини

телекомуникационе мреже или њеног дела морају бити изведена, коришћена и одржавана тако да њихов рад не проузрокује сметње у функционисању односно телекомуникационе мреже и да не доводи у опасност живот и здравље људи који користе и одржавају телекомуникациону мрежу.

III - ПРАВО СВОЈИНЕ И ПРАВО КОРИШЋЕЊА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНИХ МРЕЖА

Члан 26.

Коришћење јавних телекомуникационих мрежа и услуга подлеже плаћању накнаде, уколико законом није другачије уређено.

Члан 27.

Право својине и право коришћења телекомуникационих мрежа или делова мрежа могу имати правна и физичка лица, чије је седиште односно пребивалиште на територији Републике Српске.

Страна лица могу имати право својине и право коришћења одређених врста телекомуникационих мрежа.

Члан 28.

Функционер који руководи Министарством саобраћаја и веза у споразуму са функционером који руководи Министарством за унутрашње послове одобрава коришћење одређених врста телекомуникационих мрежа страним лицима.

Члан 29.

Дипломатска и конзуларна представништва могу користити одређене врсте телекомуникационих мрежа за сопствене потребе под условом узајамности.

Функционер који руководи Министарством саобраћаја и веза у споразуму са функционерима који воде Министарством за иностране послове, Министарством за унутрашње послове и Министарством одбране, одобрава коришћење телекомуникационих мрежа из става 1. овог члана.

IV - МЕЂУНАРОДНО ПОВЕЗИВАЊЕ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНИХ МРЕЖА

Члан 30.

Телекомуникационе мреже у Републици Српској повезују се са телекомуникационим мрежама других земаља и телекомуникационим мрежама међународних организација на основу одобрења и међународних уговора који обавезују Републику Српску.

Власници телекомуникационих мрежа, који непосредно извршавају међународне уговоре, могу са страним правним лицима непосредно закључивати посебне уговоре ради извршавања тих међународних уговора у оквиру својих надлежности.

Члан 31.

Одобрење из члана 30. овог закона издаје Министарство у сагласности са Министарством одбране и Министарством унутрашњих послова.

Изузетно од одредаба става 1. овог члана, одобрење није потребно ако се проширује постојећи капацитет мреже телекомуникационих предузећа или радио телевизијских предузећа на постојећим међународним релацијама.

Члан 32.

Министарство саобраћаја и веза остварује сарадњу и одржава везе са међународним организацијама и организацијама других земаља које се баве телекомуникацијама, ради израде међународних конвенција, правилника и норми, координира на међународном нивоу расподелу радио фреквенцијског спектра, управља радио фреквенцијским спектром, заступа Републику Српску у међународним стручним институцијама и извршава међународне уговоре у области телекомуникација.

Сарадњу са међународним организацијама и организацијама других земаља могу остварити и предузећа у чију делатност спада и вршење телекомуникационих услуга, у складу са међународним уговорима и одредбама овог закона.

V - ЈЕДИНСТВЕНЕ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ

Члан 33.

Јединствене телекомуникационе мреже на територији Републике чине:

- јавна телекомуникациона мрежа
- функционалне телекомуникационе мреже
- остале телекомуникационе мреже

Јавна телекомуникациона мрежа служи за обављање јавних телекомуникационих услуга за потребе државе, привреде и грађана, а које врши Предузеће за телекомуникацију основано од стране државе и други оператори телекомуникационе мреже, у складу са одредбама овог закона.

Јавна телекомуникациона мрежа је основна мрежа на коју се по прописаним условима могу прикључити друге телекомуникационе мреже.

Функционалне телекомуникационе мреже су мреже радио и телевизије, електропривреде, ваздушне, речне, железничке, као и одређених државних структура (војска, полиција, орган иностраних послова).

Остале телекомуникационе мреже су мреже које служе за властиту употребу или за употребу ограничене групе корисника (тзв. кућне централе и мреже).

Функционалне и остале телекомуникационе мреже могу бити прикључене на јавну телекомуникациону мрежу али не могу пружати јавне телекомуникационе услуге.

Члан 34.

Јединствене телекомуникационе мреже на територији Републике, планирају се, изграђују, користе и одржавају у складу са стандардима и техничким нормативима утврђеним овим законом и у складу са дугорочним и средњорочним плановима развоја телекомуникација Републике Српске.

Дугорочне и средњорочне планове развоја јавне телекомуникационе мреже доноси Предузеће за телекомуникације уз претходну сагласност Владе и усаглашава развоје телекомуникационих мрежа.

1. Јавне телекомуникације

Члан 35.

За обављање јавних телекомуникационих услуга у локалном, унутрашњем и међународном саобраћају на фиксној телекомуникационој мрежи оснива се Јавно основно државно предузеће за телекомуникације Републике Српске (у даљем тексту: Предузеће за телекомуникације).

Делатност Предузећа за телекомуникације су основне јавне телекомуникационе услуге на целој територији Републике и то:

1. пренос телефонских и телеграфских саопштења, пренос свих говорних и других телекомуникационих сигнала у унутрашњем и међународном саобраћају,
2. изнајмљивање телекомуникационих водова,
3. пројектовање, реконструкција, монтажа и одржавање телекомуникационих постројења, објеката и опреме,
4. други послови одређени Статутом.

Члан 36.

Предузеће за телекомуникације може самостално или са домаћим и страним лицима оснивати предузећа за обављање делатности из предмета свог пословања или за обављање делатности којима се доприноси његовом ефикаснијем и рационалнијем функционисању.

Влада Републике даје претходну сагласност за оснивање предузећа из става 1. овог члана као и за улагање страног капитала у Предузеће за телекомуникације.

Влада Републике доноси одлуку о избору страног лица из става 1. овог члана на основу проведеног јавног огласа, прикупљања понуда или непосредне погодбе.

Члан 37.

Средства за оснивање и рад Предузећа за телекомуникације чине средства Јединственог јавног предузећа ППТ саобраћаја Републике Српске, утврђена диобеним билансом сачињеним на основу Закона о изменама

и допунама Закона о системима веза, радио-саобраћаја и ППТ саобраћаја („Службени гласник Републике Српске”, број 8/96).

Члан 38.

Предузеће за телекомуникације послује на принципима тржишног привређивања.

Цене основних јавних телекомуникационих услуга формирају се у складу са прописом Владе, уз уважавање стварних трошкова и реалне стопе добити.

Члан 39.

Назив и седиште Предузећа за Телекомуникације Републике Српске, именовање управног и надзорног одбора и генералног директора и друга питања од значаја за организовање и рад утврђује и именује Влада својим актима на предлог министарства.

Члан 40.

Предузеће за телекомуникације дужно је да обезбеди усклађен развој месних, међумесних и међународних телекомуникационих капацитета.

Предузеће за телекомуникације је дужно да предузима мере за обезбеђење, заштиту и функционисање телекомуникационих мрежа.

Предузеће за телекомуникације је дужно да, сагласно пропису који доноси надлежно министарство, доставља податке из своје делатности.

Члан 41.

Предузеће за телекомуникације је дужно да на захтев правног или физичког лица прикључи телефонски уређај у јавну телекомуникациону мрежу када постоје техничке могућности за прикључење, а према условима и приоритету утврђеном општим актом Предузећа за телекомуникације.

Општи акт из претходног става доноси се уз сагласност Министарства.

Члан 42.

Правно и физичко лице може поднети захтев Предузећу за телекомуникације за изнајмљивање односно закуп телефонског вода.

Захтеву ће се удовољити уколико постоје расположиви капацитети.

Уколико се захтеву не удовољи подносилац захтева може у року од 15 дана поднети жалбу Министарству чија је одлука коначна.

Члан 43.

Мреже јавне телекомуникације могу бити међусобно повезане.

Сваки оператор за јавне телекомуникације може се обратити другом оператору ради међуповезивања. Уколико се не постигне споразум о међуповезивању у року од 60 дана, заинтересовани оператор може упутити предлог Министарству чија је одлука о међуповезивању коначна.

Члан 44.

Односи између Предузећа за телекомуникације и корисника јавних телекомуникационих услуга у пружању услуга у унутрашњем и међународном јавном телекомуникационом саобраћају уређују се посебним законом.

Члан 45.

Јавне телекомуникационе услуге могу пружати и друга правна и физичка лица на основу дозволе (лиценце) Министарства саобраћаја и веза.

Дозволе се издају на основу захтева правног и физичког лица и не могу се преносити на друга лица без дозволе Министарства.

Члан 46.

Министарство може одбити да изда дозволу у случајевима:

- ако је то у јавном интересу
- ако је то у интересу националне безбедности
- ако захтев за дозволу не испуњава услове садржане у процедурама за давање дозволе

- ако нема довољно расположивих радио фреквенција.

Против решења о одбијању издавања дозволе може се покренути управни спор.

Члан 47.

Издате дозволе могу бити измењене у следећим случајевима:

- ако се давалац дозволе и корисник дозволе тако договоре

- једностраном одлуком Министарства због разлога националне безбедности, захтева јавног интереса или одлука међународних организација.

Против решења о једностраној измени дозволе, може се покренути управни спор.

Члан 48.

Министарство може укинути издату дозволу у следећим случајевима:

- због грубог или учесталог кршења услова дозволе или закона

- због неплаћања накнаде за дозволу у року од једног месеца од дана издавања дозволе

- због неисмривања обавеза од стране корисника дозволе.

Против решења о укидању дозволе, може се покренути управни спор.

Члан 49.

За издавање дозволе плаћа се накнада коју утврђује Министарство посебним прописом.

Одредбе о процедурама на основу којих се могу тражити дозволе, садржају захтева за давање дозвола, садржају дозволе, спровођењу дозволе и другим питањима која нису садржана у овом закону, утврђује Министарство саобраћаја и веза правилником о дозволама.

2. Функционалне телекомуникационе мреже

2.1. Телекомуникационе мреже радио и телевизије

Члан 50.

Телекомуникационе мреже радио и телевизијских предузећа планирају се, изграђују, користе и одржавају као мреже за пренос, емитовање и дистрибуцију радио и телевизијских програма и додатних сервиса, намењених јавном, индивидуалном или заједничком пријему.

Члан 51.

Телекомуникационе мреже радио и телевизијских предузећа у погледу своје намене оснивају се и граде као:

- републичка мрежа;
- регионалне мреже;
- локалне мреже.

Планирање, развој, одржавање и заштита телекомуникационе мреже радио и телевизије регулише се прописима о радио и телевизији у складу са овим законом.

2.2. Телекомуникационе мреже железнице

Члан 52.

Телекомуникационе мреже железнице Републике Српске се планирају, граде, користе и одржавају као јединствене телекомуникационе мреже које служе да задовоље потребе железнице у управљању, руковођењу, регулисању саобраћаја, комуникација са корисницима железничког превоза, развоја информатичких и рачунарских мрежа.

Члан 53.

Генералним планом телекомуникационих мрежа железнице утврђују се основни принципи организације, технички и економски принципи изградње, функционисање телекомуникационих мрежа железнице и стандарди за пројектовање, изградњу и коришћење и други параметри неопходни за безбедност саобраћаја.

Члан 54.

На основу генералног плана телекомуникационих мрежа железнице и одговарајућих општих аката, железница

Републике Српске доноси сопствени технички норматив, услове и стандарде за телекомуникационе апарате, уређаје, постројења и припадајућу опрему која се користи на путама железнице Републике Српске.

Члан 55.

Одобрење за изградњу, реконструкцију или проширење телекомуникационих мрежа железнице, за потребе рачунарских мрежа и повезивање телекомуникационих мрежа железнице са одговарајућим мрежама суседних и европских железничких управа, издаје се на основу потврде да је инвестиционо техничка документација у складу са генералним планом телекомуникационих мрежа железнице Републике Српске и техничким нормативима из става 1. члана 54.

Потврду из става 1. овог члана издаје Министарство саобраћаја и веза на основу извештаја техничке комисије железнице Републике Српске.

2.3. Телекомуникационе мреже војске, органа унутрашњих и иностраних послова

Члан 56.

Телекомуникационе мреже за потребе одбране и војске Републике Српске, органа унутрашњих и иностраних послова ближе се уређују посебним прописима.

Члан 57.

Војска Републике Српске има потпуну слободу у погледу коришћења свих других телекомуникационих мрежа у случају непосредне ратне опасности, односно ратног стања.

VI - РАДИО КОМУНИКАЦИЈЕ

Члан 58.

Ефикасно и економично коришћење радио фреквенцијског спектра обезбеђује се:

- 1) планом намене радио фреквенцијског опсега (у даљем тексту: план намене)
- 2) плановима расподеле радио фреквенција (у даљем тексту: план расподеле)

Планове из става 1. овог члана доноси Министарство саобраћаја и веза.

Члан 59.

Планом намене утврђују се нарочито:

- 1) границе радио фреквенцијских опсега који су намењени појединим радио службама и делатностима,
- 2) основни услови за коришћење радио фреквенцијског опсега.

Члан 60.

Плановима расподеле утврђују се нарочито:

- 1) услови за расподелу радио фреквенција из намењеног радио фреквенцијског опсега
- 2) расподела радио фреквенција - локацијама, односно регионима, за једну радио службу или делатност или за више њих.

Планови расподеле утврђују се на основу плана намене и плана развоја телекомуникационих мрежа и на захтев корисника радио фреквенција.

Члан 61.

Радио фреквенције утврђене за коришћење у одређеним пограничним зонама морају се пре доделе координирати са суседним земљама са којима су закључени посебни споразуми о координацији коришћења радио фреквенција на основу плана расподеле радио фреквенција.

Радио фреквенција из одређених радио фреквенцијских опсега, по потреби се, пре доделе координирају са суседним и другим заинтересованим земљама.

Послове из става 1. и 2. овог члана врши Министарство саобраћаја и веза.

1. Додела и коришћење радио фреквенција

Члан 62.

Одлуку о додели и престанку коришћења радио фреквенција доноси Влада Републике Српске.

Члан 63.

Накнада за коришћење додељених фреквенција утврђује се посебним актом који доноси Влада Републике Српске.

Уколико се не започне са коришћењем добијене фреквенције у року од три месеца по прибављању потребне документације за рад престаје право њеног коришћења.

Члан 64.

Свака додела радио фреквенција за одређену врсту радио станица пријављује се Министарству саобраћаја и веза.

Члан 65.

Ради рационалног коришћења радио фреквенција, коришћење додељене радио фреквенције може се временски ограничити, а ако је потребно и изменити или ускратити право коришћења.

Начин на који и услове под којима се може ограничити, изменити или ускратити право коришћења додељене радио фреквенције утврђује Министарство саобраћаја и веза.

Члан 66.

Дозволу за радио станицу издаје Министарство саобраћаја и веза.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, дозволу за претплатничке радио станице у јавној радио телефонској мрежи Предузећа за телекомуникације и бежичне радио телефоне, издаје Предузеће за телекомуникације.

Радио станице за телекомандовање играчкама и направама које су предвиђене да раде у радио фреквенцијским опсезима намењеним грађанима није потребна дозвола у складу са овим законом.

Члан 67.

Радио станица може се набавити, користити и уносити у земљу, преносити преко територије Републике Српске само на основу претходно прибављене дозволе.

Дозвола за радио станицу издаје се на прописаном обрасцу, посебно за сваку радио станицу.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана једна дозвола издаје се за:

- 1) радио станицу на ваздухоплову,
- 2) радио станицу на броду и другим пловилима у пловним путевима,
- 3) радио станицу у систему за позивање лица,
- 4) радио станицу на локомотивама.

Члан 68.

Дозволе за радио станице које користе страна дипломатска и конзуларна представништва издаје Министарство саобраћаја и веза у сагласности са Министарством одбране и Министарством унутрашњих послова.

Члан 69.

Дипломатско и конзуларно представништво, као и страног лице дужни су да пре уношења радио станице у земљу прибаве дозволу за радио станицу и да је покажу надлежном пограничном органу управе приликом преласка државне границе.

Члан 70.

Захтев за издавање дозволе за радио станицу, коју издаје Министарство саобраћаја и веза, подноси се непосредно том органу.

Ако радио станица треба да се користи у одређеној мрежи, уз захтев за прибављање дозволе за радио станице мора се приложити одговарајућа документација о радио мрежи.

Одредбе из става 1. и 2. овог члана не односе се на радио станице дипломатских и конзуларних представништава.

Члан 71.

Дозвола за страна лица, по правилу, важи:

- 1) за радио станицу у транзиту до 7 дана,
- 2) за мобилни сателитски радио-телефон до 3 месеца,
- 3) за мобилну земаљску радио станицу до 12 месеци,
- 4) за радио станице из фиксне службе до 12 месеци.

Члан 72.

Дозвола за радио станицу, за домаћа лица осим дозволе за радио станице на ваздухоплову, односно броду, чије је важење везано за пловидбеност ваздухоплова, односно брода, по правилу важи за:

- 1) земаљску сателитску станицу, 10 година,
- 2) радио дифузну станицу, 5 година,
- 3) базну, фиксну и мобилну станицу, 3 године,
- 4) радио релејну, 5 година,
- 5) остале радио станице, 2 године.

Члан 73.

Власник радио станице дужан је да 60 дана пре истека рока из члана 72. овог закона поднесе захтев за обнављање, односно издавање нове дозволе.

Члан 74.

На страном ваздухоплову, док борави на аеродрому, мора се налазити дозвола за радио станицу, коју је издао надлежни орган земље у којој је ваздухоплов регистрован.

На страном броду и другом пловном објекту унутрашњим пловним путевима, док бораве у луци, односно пристаништу, мора се налазити дозвола за радио станицу, коју је издао надлежни орган земље у којој је брод, односно пловило регистровано.

На старој локомотиви, док борави на железничкој станици, мора се налазити дозвола за радио станицу, коју је издао надлежни орган земље у којој је локомотива регистрована.

Члан 75.

Дозвола за радио станицу престаје да важи:

- 1) истеком рока важења дозволе,
- 2) заменом дозволе,
- 3) истеком рока за пуштање у рад радио станице,
- 4) када правно лице престаје да постоји,
- 5) смрћу власника радио станице,
- 6) престанком потребе за радио комуникацијама,
- 7) престанком чланства у радио аматерској организацији,
- 8) трајном забраном коришћења радио станице,
- 9) отуђењем и расходовањем радио станице,
- 10) изменом додељене фреквенције,
- 11) променом правног лица.

Дозвола за радио станицу која је престала да важи мора се, у року од 30 дана од дана наступања једне околности из става 1. тачке 4. до 8. овог чл. вратити органу управе, односно организацији која је дозволу издала.

Ако власник средства промени назив, односно фирму или регистровану делатност, дужан је да прибави нову дозволу за радио станицу.

Члан 76.

Радио станица мора почети да ради најкасније у року од 1 године од дана издавања дозволе, односно у року од 30 дана од дана довршетка објекта у коме је смештена.

Радио станица се може пустити у рад по извршеном техничком прегледу.

Копију извештаја о извршеном техничком прегледу власник доставља органу који је издао дозволу у року од 8 дана по извршеном техничком прегледу.

Од техничког прегледа изузимају се радио станице из члана 66. став 2. овог закона.

Члан 77.

Ако из објективних разлога власник радио станице није у могућности да у року из претходног чл. овог закона пусти у рад радио станицу, дужан је да о разлозима закашњења обавести орган управе, односно организацију која је издала дозволу за радио станицу, најкасније 15 дана пре истека рока за пуштање радио станице у рад, и да предложи нови рок почетка рада радио станице.

Орган управе, односно организација из става 1. овог члана може, ако оцени да су разлози за закашњење пуштања

радио станице у рад били такве природе да власник радио станице није могао утицати на њихово отклањање, продужити предвиђени рок за пуштање радио станице у рад.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, ако је почетак рада радио станице везан за завршетак изградње и монтаже опреме за смештај радио станице, рок за пуштање у рад радио станице може се продужити до завршетка изградње тог објекта.

Члан 78.

Ако се приликом пуштања у рад радио станице утврди да радио станица, и поред тога што испуњава услове из овог закона и прописа донесених на основу овог закона, проузрокује штетне сметње другим радио станицама или трпи штетне сметње од других радио станица, орган управе, односно организација која је издала дозволу за ту радио станицу дужна је да предузме потребне мере за отклањање утврђених штетних сметњи.

2. Коришћење и одржавање радио станица**Члан 79.**

Корисник радио станице мора одржавати радио станицу тако да не проузрокује штетне сметње радио службама или радио комуникацијама других корисника радио станице који раде у складу са одредбама овог Закона и прописима донесеним на основу овог закона.

Корисник радио станице дужан је да се приликом рада радио станице придржава услова одређених у дозволи за радио станицу и услова одређених овим законом и прописима донесеним на основу овог закона, да обезбеди да се радом његове радио станице не остварују штетне сметње у раду других радио станица, као и да предузима мере за правовремено отклањање неправилности у раду своје радио станице.

Ако се радио станица не користи на начин и под условима из става 1. овог члана орган управе, односно организација која је издала дозволу за радио станицу може власнику радио станице привремено или стално забранити рад те радио станице.

Члан 80.

Услови утврђени у дозволи за радио станицу могу се изменити ако се у току рада те радио станице за то укаже потреба.

Измене услова из става 1. овог члана врши орган управе, односно организација која је издала дозволу за радио станицу, на захтев власника радио станице.

Члан 81.

Ако у току рада радио станице дође до промена у плану намена, у плановима расподеле, односно прописима о условима за коришћење радио станица, корисник радио станице дужан је да, на захтев органа управе, односно организације која је издала дозволу за радио станицу, прилагоди рад те радио станице насталим променама.

Члан 82.

У одређеним радио фреквенцијским опсезима који су планом намене предвиђени за индустријску, научну и медицинску примену радио фреквенцијске енергије, корисници радио станица које раде у тим радио фреквенцијским опсезима не могу забраном коришћења тих уређаја тражити заштиту од штетних сметњи које су проузроковане њиховом применом.

Члан 83.

Радио станица на домаћем и страном ваздухоплову може се, док се ваздухоплов налази на аеродрому, употребити само за радио везу са службом контроле летања ради пријема података и упутстава за полетање и кретање по маневарским површинама на аеродрому. Ваздухоплови могу, док се налазе на аеродрому, користити преносне радио станице за остваривање радио комуникација са службом прихвата и отпреме путника, пртљага и робе на том аеродрому.

Члан 84.

Радио станица на домаћем и страном броду и другом пловилу у унутрашњим пловним путевима не смије се

употребљавати док се брод, односно пловило налази у луци, односно пристаништу, осим радио станице која служи за радио комуникацију са службом лучке шлотаже за маневрисање у луци, односно пристаништу, као и преносне радио станице за остваривање радио комуникације у пристаништу, као и преносне радио станице за остваривање радио комуникације у луци, односно пристаништу, при искрпавању и укрцавању путника, истовара робе и другим бродским манипулацијама.

Члан 85.

Све врсте станица морају се при емитовању, идентификовати.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, не морају се идентификовати:

- 1) радио релеејне станице
- 2) земаљске сателитске станице
- 3) радио станице на средствима за спасавање кад аутоматски емитују одређен сигнал за опасност
- 4) радио фар станице за обележавања места несреће
- 5) радио станице диспечерске мреже железница и електропривреде
- 6) друге радио станице одређене прописима о идентификацији радио станица.

Члан 86.

Корисник радио станице не сме да преноси:

- 1) лажне или погрешне сигнале и саопштења, нарочито за опасност, хитност, безбедност или идентификацију
- 2) сигнале и саопштења без идентификације, осим у случају предвиђеном у чл. 85. став 2. тачка 4. овог закона
- 3) сигнале и саопштења која се не односе на његову делатност
- 4) непотребне и сувишне сигнале и саопштења изван предвиђених међународних стандарда који важе у међународном радио саобраћају.

Корисник радио станице не може да:

- 1) прима сигнале и саопштења који нису намењени њему или који нису за општи пријем
- 2) објављује садржај, открива постојање, публикује или на други начин користи, без одобрења, било које сигнале и саопштења из тачке 1. овог става.

Члан 87.

Знаци опасности, позиви, поруке и саопштења који се емитују у случају опасности за брод и други пловни објект у унутрашњим пловним путевима, као и за ваздухоплов, или у случају елементарних непогода и при спашавању људских живота, имају првенство у преносу саопштења преко свих врста радио станица.

У случајевима из става 1. овог члана, дозвољено је да се поред додељених фреквенција и одређених услова за радио станице, употребе и друге фреквенције и да се ради на начин који је најпогоднији да корисник радио станице оствари задатак у вези са отклањањем опасности.

Корисник радио станице који прима знаке опасности дужан је да одмах прекине рад, да се одазове позиву и стави своју радио станицу на располагање, односно да поступи како је најцелисходније у таквој ситуацији.

3. Евиденција података у области радио комуникација

Члан 88.

Министарство саобраћаја и веза, за потребе планирања радио фреквенција, контроле радио емисија и инспекцију радио станица, води евиденцију у области радио фреквенција који се односе на:

- 1) дозволе за радио станице и податке из тих дозвола
- 2) координацију коришћења радио фреквенција са суседним и другим земљама
- 3) контролу радио емисија и инспекцију радио станица
- 4) власнике радио станица
- 5) рељеф територије Републике Српске и одговарајућих пограничних подручја суседних земаља

6) друге податке који се односе на планирање радио фреквенција, контролу радио емисија и инспекцију радио станица.

Члан 89.

Орган управе, односно организација која је издала дозволу за одређену врсту радио станица води евиденцију дозвола за радио станице и података из тих дозвола.

Члан 90.

Орган управе надлежан за послове радио веза води централну евиденцију дозвола за радио станице које су издали органи управе, односно организације из чл. 66. овог закона и података из тих дозвола.

Члан 91.

Орган управе надлежан за послове радио веза може податке из чл. 88. овог закона дати и другим власницима телекомуникационих мрежа, уз накнаду, и то само оне који се односе на њихову мрежу.

4. Контрола радио фреквенцијског спектра

Члан 92.

Орган управе надлежан за послове радио веза врши контролу радио фреквенцијског спектра.

Одлуку о оснивању контролно-мерних центара доноси Влада Републике Српске на предлог органа управе надлежног за послове саобраћаја и веза.

Члан 93.

Орган управе надлежан за послове радио веза на захтев власника, односно корисника да:

1) испитује радио станице и радио мреже ради проверавања да ли испуњавају услове одређене овим законом и прописима донесеним на основу овог закона

2) испитује предајнике, пријемнике, антене и друге уређаје који се користе у телекомуникацијама, ради проверавања да ли ти уређаји имају карактеристике утврђене стандардима или прописима донесеним на основу овог закона

3) обавља и друга испитивања и мерења у области телекомуникација за потребе планирања и пројектовања нових телекомуникационих мрежа и радио комуникација.

Члан 94.

Орган управе надлежан за послове радио веза планира и обезбеђује одговарајућа техничка средства, опрему и објекте ради обављања послова одређених овим законом.

Члан 95.

Орган управе надлежан за послове радио веза може поједине послове из чл. 92. овог закона поверити домаћем лицу и институцији које су стручно оспособљени и регистровани за обављање таквих послова.

VII - ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ РАДИО АМАТЕРСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 96.

Радиокомуникационе мреже радио аматерских организација планирају се, граде и користе у оквиру Савеза радио аматера Републике Српске.

Коришћење радио аматерских радио комуникационих мрежа могуће је на основу претходно прибављене дозволе.

Члан 97.

Министарство саобраћаја и веза по претходно прибављеном мишљењу Министарства унутрашњих послова издаје дозволе за коришћење радио аматерских мрежа на прописаном обрасцу и о издатим дозволама води евиденцију.

Члан 98.

Захтев за добијање дозволе за аматерску радио станицу подноси се путем Савеза радио аматера Републике Српске.

Уз захтев за добијање дозволе за аматерску радио станицу подносилац захтева прилаже:

- 1) потврду о извршеном техничком прегледу радио станице

2) доказ да је члан радио-аматерске организације

3) доказ да је оспособљен за пријем и пренос саопштења аматерском радио станицом.

Оспособљеност за пријем и пренос саопштења аматерском радио станицом утврђује Савез радио аматера Републике Српске.

Члан 99.

Мреже радио аматерских организација не могу се користити за пренос међународних комуникација за потребе третићих лица.

Члан 100.

Власници односно корисници радио аматерских станица које раде у опсегу испод 30 МХз дужни су да покажу уверење да су способни да ручно отпрамају или примају ухом текстове са морзеовим сигналним кодом.

Уверење из става 1. овог члана издаје Савез радио аматера Републике Српске.

Члан 101.

Радиокомуникационе мреже радио аматерских организација за време ратног стања, стања непосредне ратне опасности или ванредног стања, могу се користити и за потребе државних органа стање.

Члан 102.

Радиокомуникационе мреже радио аматерских организација за време ратног стања, стања непосредне ратне опасности или ванредног стања, могу вршити пренос порука потрага за несталим лицима, као и друге хуманитарне поруке за потребе других правних и физичких лица.

Одобрење за вршење преноса порука из става 1. овог члана даје надлежни републички орган управе, на захтев Црвеног крста или других хуманитарних организација регистрованих у земљи.

Члан 103.

Пренос поруке потраге преко телекомуникационе мреже радио аматерских организација врши се без накнаде.

VIII - ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

Члан 104.

Министарство саобраћаја и веза врши инспекцијски надзор над извршењем овог закона и прописа донешених на основу овог закона.

Инспекцијски надзор из става 1. овог члана не односи се на телекомуникационе мреже из члана 56. овог закона.

Члан 105.

Инспектор за телекомуникације врши инспекцијски надзор над примењивањем овог закона и прописа донешених на основу овог закона.

Члан 106.

Министарство саобраћаја и веза врши надзор над примењивањем овог закона и прописа донешених на основу овог закона, а нарочито:

- 1) контролу дозвољених радио емисија
- 2) откривање недозвољених радио емисија и предузимање мера за прекидање тих радио емисија
- 3) истраживање штетних сметњи и предузимање мера за отклањање штетних сметњи и то:
 - између радио станица у земљи и радио станица у иностранству
 - између радио станица у земљи
- 4) инспекцију радио станица и друге послове везане за контролу радио фреквенцијског спектра.

Члан 107.

За обављање послова инспектора могу се постављати само лица која имају прописану стручну спрему.

Инспектор мора имати посебну легитимацију за обављање инспекцијских послова.

Контролор радио емисија мора имати посебну легитимацију за обављање послова контроле радио емисије, односно радио станица.

Легитимацију инспектора за телекомуникације издаје орган управе надлежан за послове саобраћаја и веза.

Члан 108.

Ако се инспекцијски надзор обавља у органу или организацији, инспектор је дужан да о свом присуству обавести старешину органа, односно одговорно лице у организацији, односно корисника радио станице.

Инспектор је дужан да чува све податке које сазна при обављању инспекцијског надзора који представљају државну, војну, службену и пословну тајну.

Члан 109.

Инспектор има право да, при вршењу инспекције, прегледа постројења и уређаје и да изврши или захтева извршења одређених испитивања у вези са стањем и радом тих постројења и уређаја.

Инспектор има право да прегледа техничку и другу документацију која садржи податке потребне за вршење инспекцијског надзора.

При обављању инспекцијског надзора мора се водити рачуна о томе да се не омета редован рад мрежа односно редован рад радио станица.

Члан 110.

Инспектор има право да прегледа дозволу за радио станицу, овлашћења оператора радио станице, техничку и другу документацију која се односи на радио станицу и саму радио станицу или поједине уређаје у радио станици, као и да изврши одређена испитивања и мерења на радио станици или на појединим уређајима у радио станици, или да од корисника радио станице захтева извршење таквих испитивања и мерења.

Члан 111.

Корисник радио станице је дужан да инспектору омогући обављање инспекције, да му да потребна обавештења и омогући да разгледа документацију потребну за обављање инспекцијског надзора, као и да, на захтев инспектора, без одлагања достави потребне податке и материјале.

Корисници радио станица дужни су да се одазову позивима ради обављања контролних радио мерења.

Члан 112.

Ако инспектор у вршењу надзора утврди да се корисници телекомуникационих мрежа не придржавају одредаба овог закона или других прописа из области телекомуникација дужан је да предузме једну или више следећих мера:

- 1) да одреди рок и да нареди да се отклоне недостаци на уређајима, спојним путевима и другој опреми која се користи за телекомуникационе мреже, као и неправилности у њиховом раду - ако утврди да ти недостаци односно неправилности ометају или би могли да ометају њихово правилно функционисање,
- 2) да предложи органу управе надлежном за послове саобраћаја и веза привремен прекид рада уређаја, спојних путева и друге опреме која се користи за телекомуникационе мреже док се не испуне услови под којима се они могу користити и да одреди рок у коме се ти услови морају испунити,
- 3) да нареди привремен прекид рада постројења или уређаја док се не отклоне утврђени недостаци, односно утврђене неправилности - ако се не поступи у складу са тачком 1. овог става.

Ако инспектор утврди да нису испуњени услови за повезивање појединих мрежа са одговарајућим мрежама других земаља, обавестиће о томе орган управе надлежан за послове саобраћаја и веза.

Ако се недостаци, односно неправилности у раду постројења и уређаја из става 1. и 2. овог члана не отклоне ни у одређеном року, орган управе надлежан за послове саобраћаја и веза, на захтев инспектора, донеће решење о

забрани коришћења тих мрежа и одредиће мере за спречавање рада односних постројења и уређаја.

Члан 113.

Ако инспектор приликом вршења надзора утврди да се корисници радио станица не придржавају одредаба овог закона, прописа донесених на основу овог закона, дужан је да нареди предузимање следећих мера:

1) да се у одређеном року, отклоне неправилности у радио емисијама, односно недостаци на радио станици,

2) да одмах прекине рад радио станице без дозволе или недозвољену радио емисију и да одреди мере за онемогућавање рада радио станице без дозволе или недозвољене радио емисије укључујући и привремено одузимање радио станице,

3) да се привремено прекине емисија радио станице која проузрокује штетну радио сметњу у пријему друге радио станице док се не отклоне узроци те радио сметње.

Ако корисник радио станице не поступи по наређењу из тачке 1. до 3. става 1. овог члана орган управе, који је издао дозволу за радио станицу доноси, на захтев инспектора, решење о одузимању дозволе и одређује мере за онемогућавање радио емисија те радио станице.

Члан 114.

Ако је инспектор, приликом обављања послова инспекцијског надзора, издао наређење или изрекао забрану из члана 112. и 113. овог закона, решење о том наређењу или забрани доставиће одмах организацији или лицу на које се то решење односи.

Члан 115.

Ако инспектор утврди да у зони простирања усмерених радио таласа постоји растине или се граде објекти или постројења који својом локацијом, конструкцијом или функционисањем могу ометати предају, односно пријем радио емисија у тој зони, обавештава о томе орган управе који је издао одобрење за изградњу тог објекта, односно постројења, као и власника мрежа и предлаже мере које треба предузети да се не омета предаја, односно пријем радио емисија.

Орган управе из става 1. овог члана дужан је да, у року од 30 дана од дана пријема обавештења, извести орган управе надлежан за послове саобраћаја и веза о предузетим мерама.

Члан 116.

Инспектор врши инспекцијски надзор самостално и дужан је да се у обављању тог надзора придржава овог закона и прописа донесених на основу овог закона.

Против решења инспектора донешеног по одредбама члана 112. и 113. овог закона може се, у року од осам дана од дана пријема решења, поднети жалба органу управе надлежном за послове саобраћаја и веза.

Жалба не одгања извршење решења.

Члан 117.

Кад инспектор у вршењу инспекцијског надзора утврди да је повредом прописа учињен прекршај, привредни преступ или кривично дело, дужан је да без одлагања поднесе захтев за покретање прекршајног поступка, односно пријаву за покретање поступка због привредног преступа или кривичног дела.

Орган коме је поднесен захтев за покретање поступка због привредног преступа или кривичног дела дужан је да о исходу поступка обавести орган управе надлежан за послове саобраћаја и веза.

Члан 118.

За поступање инспектора важе одредбе прописа о општем управном поступку уколико овим законом није другачије одређено.

Члан 119.

Инспектору, приликом откривања радио станице без дозволе или радио станице чија радио емисија проузрокује штетну сметњу, мора се, на основу одлуке суда омогућити улазак у туђи стан или друге просторије ради приступа тој радио станици.

Изузетно од става 1. овог члана, инспектору се мора омогућити улазак у стан или друге просторије и без одлуке суда ако је откривена радио станица без дозволе или радио станица чија радио емисија проузрокује сметњу, којом се угрожава функционисање у телекомуникационим мрежама оружаних снага, унутрашњих послова или у области безбедности саобраћаја, а на тај начин и безбедност земље, људи или имовине већег обима.

Овлашћење из става 2. овог члана инспектор спроводи уз присуство овлашћеног лица органа унутрашњих послова.

IX - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 120.

Новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице као власник односно оператор телекомуникационе мреже:

1) ако новоизграђену телекомуникациону мрежу или новоизграђени део мреже пусти у рад и користи пре него што се техничким прегледом утврди да је изграђена мрежа или њен део у складу са условима утврђеним овим законом и прописима донесеним на основу овог закона (члан 17. став 1.)

2) ако не организује или трајно не врши контролу функционисања и коришћења своје телекомуникационе мреже или ако благовремено не предузима потребне мере за отклањање штетних сметњи и недостатака у својој мрежи (чл. 9 став 1.)

3) ако јединствену телекомуникациону мрежу не планира, или не гради, или не користи, или не одржава у складу са стандардима и техничким нормативима и програмима развоја телекомуникација Републике Српске (члан 34. став 1.).

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара и одговорно лице у правном лицу које је власник, односно оператор телекомуникационе мреже.

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара одговорно лице у државном органу који је власник, односно оператор телекомуникационе мреже.

Члан 121.

Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице као власник, односно оператор телекомуникационе мреже:

1) ако за време ратног стања, стања непосредне ратне опасности или ванредног стања на захтев надлежног органа не стави своју телекомуникациону мрежу или њен део на приоритетно коришћење надлежном органу или одређеном кориснику (чл. 3.)

2) ако за време ратног стања, непосредне ратне опасности или ванредног стања не обезбеди ефикасно и несметано функционисање своје телекомуникационе мреже или њеног дела који су стављени на приоритетно коришћење (чл. 3.).

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 до 5.000 динара и одговорно лице у правном лицу које је власник, односно оператор телекомуникационе мреже.

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 до 5.000 динара и одговорно лице у државном органу који је власник, односно оператор телекомуникационе мреже.

Члан 122.

Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за привредни преступ Предузеће за телекомуникације, радио дифузно предузеће, електропривредно предузеће или друго правно лице:

1) ако не изгради канализациону мрежу за претплатничку телекомуникациону мрежу или кабловску дистрибуциону мрежу или ако у објекте не угради телефонску и кабловску дистрибуциону инсталацију (члан 18.)

2) ако не предузима мере за обезбеђење, заштиту у функционисању телекомуникационих мрежа на свом подручју (члан 40. став 2.)

3) ако своју телекомуникациону мрежу повеже са телекомуникационом мрежом друге земље, односно међународне организације без претходно прибављеног одобрења (члан 30.).

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 до 5.000 динара и одговорно лице у Предузећу за телекомуникације, радио дифузног предузећу, електропривредном предузећу или другом правном лицу.

Члан 123.

Новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара казниће се за прекршај правно лице као власник, односно оператор телекомуникационе мреже:

1) ако не прекине телекомуникацију супротно интересима безбедности земље или јавном реду, односно моралу (члан 5. став 2.)

2) ако не предузму мере за обезбеђење тајности поруке (члан 5. став 1.)

3) ако пренос порука не врши на прописани начин на који се обезбеђује поуздано и брзо споразумевање, употребом јединствених израза, појмова, знакова или скраћеница (члан 6.)

4) ако не употребљава отворен слог и прописане домаће, односно међународне слогове, кодове и скраћенице (члан 7.)

5) ако омета функционисање телекомуникационе мреже или средства другог власника, односно корисника телекомуникационе мреже (члан 8.)

6) ако не даје првенство преносу порука које се односе на одбрану и безбедност земље, безбедност људских живота, као и на угроженост имовине већег обима (члан 4.)

7) ако у граду или насељу градског карактера, или у одређеним подручјима ван насеља, постави радио станицу изнад одређене снаге зрачења, или радио станицу која омета нормалан рад других телекомуникационих мрежа или пријем радио емисија (члан 20. став 1.).

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100 до 1.000 динара и одговорно лице у правном лицу које је власник, односно оператор телекомуникационе мреже.

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100 до 1.000 динара одговорно лице у државном органу који је власник, односно оператор телекомуникационе мреже.

Члан 124.

Новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице:

1) ако у близини објекта, телекомуникационе мреже или спојних путева изводи радове или подигне објекте који би могли да оштете или ометају њихово функционисање (чл. 24.)

2) ако од власника телекомуникационе мреже благовремено не прибави сагласност да у близини његових објеката или телекомуникационе мреже може извести одређене радове или подићи нови објекат (члан 23. став 2.)

3) ако електроенергетска постројења за пренос, расподелу или коришћење електричне енергије у близини телекомуникационе мреже или њеног дела не изведе или не користи или не одржава тако да њихов рад не проузрокује сметњу у функционисању те мреже или њеног дела или да не доводи у опасност живот или здравље људи који изводе радове на мрежи или користе телекомуникациону мрежу (члан 25. став 3.)

4) ако електрична или друга постројења, уређаје или апарате гради или уграђује тако да проузрокују електромагнетске сметње у раду неке телекомуникационе мреже или у пријему порука или радио телевизијских програма (члан 25. став 1.).

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100 до 1.000 динара и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

Члан 125.

Новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице:

1) ако користи радио станицу без прописане дозволе (члан 67.)

2) ако дозволу за радио станицу не врати у року од 30 дана од дана наступања неке од околности из члана 75. овог закона органу управе, односно организацији која ју је издала (члан 75. став 2)

3) ако користи радио станицу или радио мрежу која не испуњава прописане услове (члан 79.)

4) ако на захтев органа, односно организације која је издала дозволу за радио станицу не прилагоди рад радио станице насталим променама (члан 80.)

5) ако се приликом рада радио станице не придржава прописаних услова или не обезбеди да се радом његове радио станице не остварују штетне сметње у раду других радио станица или ако не предузима мере за правовремено отклањање неправилности у раду своје радио станице (члан 79. став 2.)

6) ако се радио станица при емитовању не идентификује (члан 85.)

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100 до 1.000 динара и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

За радње из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100 до 1.000 динара и одговорно лице у државном органу.

Члан 126.

Новчаном казном од 100 до 1.000 динара казниће се за прекршај појединаца као власник односно корисник телекомуникационе мреже:

1) ако омета функционисање телекомуникационе мреже или средстава других корисника телекомуникационих мрежа (члан 8.)

2) ако користи радио станицу без прописане дозволе (члан 67.)

3) ако дозволу за радио станицу не врати у року од 30 дана од дана наступања неке од околности из члана 78. овог закона, органу управе, односно организацији која ју је издала (члан 75. став 2.)

4) ако користи радио станицу која не испуњава прописане услове (члан 74.)

5) ако се приликом рада радио станице не придржава прописаних услова или ако не обезбеди да се радом његове радио станице не стварају штетне сметње у раду других радио станица или ако не предузима мере за правовремено отклањање неправилности у раду своје радио станице (члан 87. став 1.).

Члан 127.

Новчаном казном од 100 до 1.000 динара казниће се за прекршај вођа ваздухоплова или заповедник брода унутрашње пловидбе или друго одговорно лице на ваздухоплову или броду ако противно одредбама члана 83. и члана 84. овог закона, користи радио станицу за време док се ваздухоплов налази на ваздухопловном пристаништу или за време док се брод налази у луци, односно пристаништу.

X - ОВЛАШЋЕЊА ДРЖАВНИХ ОРГАНА

Члан 128.

Овлашћује се Влада Републике Српске да донесе прописе о накнадама за коришћење додељених радио фреквенција (члан 63.) организацији и начину вршења контроле радио фреквенцијског спектра (члан 92.)

Члан 129.

Овлашћује се функционер који руководи органом управе надлежним за послове саобраћаја и веза да донесе прописе о: техничким прегледима телекомуникационих мрежа и средстава (члан 16.), услове и техничке нормативе за увоз и пласман крајње опреме (члан 14.), подацима које доставља Предузеће за телекомуникације Министарству за саобраћај и везе (члан 40.), правилник о дозволама (члан 49.), намени фреквенцијског опсега (члан 58.), расподели радио фреквенција у Републици Српској (члан 58.), радио аматерским станицама и њиховом коришћењу (члан 99.), величини заштитне зоне у близини одређених радио станица (члан 20.), подацима и документацији који се прилажу уз захтев за издавање дозволе за радио станицу (члан 66.), начину и условима пријављивања радио станица

и о начину и условима под којима се могу уносити, користити, износити и преносити одређене радио станице преко територије Републике Српске (члан 67.), обрасцу дозволе за радио станицу (члан 67.), употреби јединствених израза, појмова, знакова и скраћеница за пренос порука у телекомуникацијама (члан 6.), отклањању штетних сметњи у амплитудно модулисаним радио дифузним емисијама (члан 92.), обрасцу дозволе за коришћење радио аматерских мрежа (члан 97.), радио станицама које се могу постављати у градовима и насељима градског карактера (члан 20.), раду радио станица (чл. 79.), слободним правима за улаз и излаз радио релејних телекомуникација, у градовима и насељима градског карактера (члан 20.).

Члан 130.

Овлашћује се министар за одбрану да у сарадњи са министром надлежним за унутрашње послове и министром надлежним за саобраћај и везе донесе прописе о: мерама, начину и надзору спровођења заштите телекомуникационих мрежа или њихових делова и утврђује телекомуникационе мреже или њихове делове на које се поменути прописи односе (члан 3.), начину и условима употребе домаћих слогова и скраћеница и сопствених слогова и кодова (члан 7.).

XI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 131.

Прописи предвиђени у овом закону, донеће се у року од годину дана.

Члан 132.

До почетка рада Предузећа за телекомуникације његову делатност, права и обавезе из овог закона пружа постојеће Јединствено јавно предузеће ППТ саобраћаја Републике Српске.

Члан 133.

До доношења закона о јавним телекомуникационим услугама примесују се одредбе Закона о ППТ услугама („Службени лист СФРЈ” број 2/86), у делу који се односи на телекомуникације.

Члан 134.

Ступањем на снагу овог закона, престаје да важи Закон о системима веза („Службени лист СФРЈ”, бр. 41/88, 80/89, 29/90) и Закон о системима веза, радио саобраћају и ППТ саобраћају („Службени лист СР БиХ”, бр. 15/90), у делу који се односи на телекомуникације.

Закон о изменама и допунама Закона о системима веза, радио саобраћају и ППТ саобраћају („Службени гласник Републике Српске”, број 8/96) престаје да важи са даном његовог извршења.

Члан 135.

Овај закон ступа на снагу осам дана по објављивању у „Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02-1063/96
17. августа 1996. године

Председник
Народне скупштине,
Мр Момчило Крајишник, с.р.

735

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске, доносим

УКАЗ О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРЕМЕРУ И КАТАСТРУ НЕКРЕТНИНА

Проглашавам Закон о премеру и катастру некретнина, који је усвојила Народна скупштина Републике Српске на седници одржаној 17. августа 1996. године.

Број: 01-1173/96
23. августа 1996. године

В.д. Председника
Републике,
Проф. др Биљана Плавшић, с.р.

ЗАКОН О ПРЕМЕРУ И КАТАСТРУ НЕКРЕТНИНА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се премер земљишта, зграда и других објеката, израда и одржавање катастра земљишта, зграда и других објеката, евиденција и упис права на некретнинама.

Члан 2.

Некретнине у смислу овог закона су земљишта, зграде, станови и пословне просторије као посебни делови зграде и други грађевински објекти (у даљем тексту: некретнине).

Члан 3.

Послови премера, израде и одржавања катастра земљишта, зграда и других објеката и упис права на тим некретнинама врши се на начин и по поступку утврђеном овим законом и прописима донешеним на основу овог закона.

Члан 4.

Премер земљишта, зграда и других објеката (у даљем тексту: премер) је утврђивање потребних података за хоризонталну и вертикалну представу територије Републике Српске (у даљем тексту: Републике) и прикупљање осталих података о земљишту, зградама и другим објектима и правима на некретнинама.

Члан 5.

На основу извршеног премера израђује се катастар земљишта, зграда и других објеката, врши упис права на некретнинама и израђују геодетски планови, основна карта за територију Републике Српске (у даљем тексту: основна карта) и друге карте за разне намене.

Члан 6.

Катастар земљишта, зграда и других објеката садржи мерне и описне податке о тим некретнинама.

Члан 7.

Евиденција права на некретнинама садржи све податке о уписаним правима на некретнинама.

Члан 8.

Катастар некретнина, у смислу овог закона, је збирна документација података о катастру земљишта, зграда и других објеката, са евидентираним правима на некретнинама.

Члан 9.

Катастар некретнина је јавна књига.

Увид у податке катастра некретнина је слободан, уколико за поједине податке није законом или другим прописом друкчије одређено.

Члан 10.

Катастар некретнина служи за привредне, научне, управне и статистичке потребе, доказивање права на некретнинама, просторно и урбанистичко планирање, израду других евиденција о земљишту и објектима, утврђивање катастарског прихода и за друге потребе државних органа, предузећа и других правних лица и грађана.

Члан 11.

Катастар некретнина је основа за израду посебних катастара (катастар комуналних уређаја, катастар шума, катастар вода, катастар саобраћајница и др.), као и за друге евиденције о некретнинама.

Члан 12.

Стварна и друга права на некретнинама (у даљем тексту: права на некретнинама) уписују се у катастар некретнина на основу јавних и приватних исправа.

Члан 13.

Упис права на некретнинама, као и упис свих промена које се односе на податке уписане у катастру некретнина, је обавезан.